

[Birgith Mogensen]

afsløre fejl og andre bygningssvagheder, inden skibet anvendes til sit tiltænkte formål. Desuden fik vi bevist, at der i skibets bundkonstruktion præcis er taget højde for at afbøde ulykker i den del af »Sigyn«. Enkelte røster meddeler, at skibets manøvreduktighed kan gøres bedre. Efter min mening har »Sigyn«s prøvesejlads opfyldt forventningerne, og kyndige hjerner og hænder sørger nu for, at dette fartøj bliver et af verdens sikreste transportskibe for brugt reaktorbrændsel.

Den svenske søtransport af brugt kernebrændsel sker i øvrigt på basis af internationalt vedtagne regler. Sikkerheden mod eventuelt udslip af radioaktive stoffer ved grundstødning eller skibskollision er meget stor. Transportbeholderne til brugt kernebrændsel kan modstå meget betydelige ydre påvirkninger. Det gælder brand, fald, stød osv. Sikkerheden og kvaliteten er så god, at eksperterne erklærer, at uanset hvilken påvirkning beholderne bliver udsat for i forbindelse med et eventuelt uheld under søtransport, vil de kunne modstå det. Derfor påstår samme ekspertgruppe, at faren for et brud på disse beholdere højst er 1:10.000.000. Så længe risikoen ikke er nul, må vi naturligvis forske videre i sikkerhedsforanstaltninger af enhver art. Det samme gælder med hensyn til afbødende foranstaltninger i tilfælde af en næsten umulig søtransportulykke.

SF spørger, om den danske og svenske regering eventuelt har diskuteret andre transportmuligheder. Det kan jeg af gode grunde ikke svare på. Jeg ved det ikke, men personligt vil jeg påstå, at søtransport må være den sikreste måde, når det gælder langvejstransport. Derimod er det ingen hemmelighed, at i særdeleshed Sverige er ret langt fremme i sin forskning og forsøg med opbevaring af brugt atombrændsel i sin egen undergrund.

Til sidst i forespørgslen til miljøministeren taler SF om eventuel alternativ behandling af det radioaktive affald. Ja, det vil være lykken, når videnskabsmænd før eller senere finder frem til en total elimineringsproces for brugt kernekraftbrændsel. Den dag det sker, giver jeg champagne til hele folketinget.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Det er indgået i forhandlingerne.

Dræbye (RV):

Indledningsvis synes jeg, det er rimeligt at stille et spørgsmål, som er meget afgørende for hele den diskussion, vi fører: hvis nu der ikke havde gået en landegrænse ned igennem Øresund, således at Øresund havde været et lokalt dansk farvand, ville man så have behandlet sikkerhedsproblemerne omkring transport af reaktoraffald på den måde, det er sket i de senere år? Ville man ikke, hvis det havde været et rent nationalt anliggende, have foretaget sig en hel del yderligere med henblik på at sikre kontrol og skabe sikkerhed omkring disse transporters udformning? Ville man ikke have forsøgt at skabe alternative transportmuligheder? Ville man ikke have undersøgt, om man inden for nogenlunde samme økonomiske rammer kunne finde andre alternativer? Jeg tror det.

Jeg tror, at når vi er endt i den situation, at vi er nødt til at diskutere transporten af reaktoraffald i folketinget i dag, så er det et sammenstød imellem en traditionel, internationalt fastlagt regel om havenes frihed, om mulighed for at benytte havene som sejlvand, og noget, som man, havde jeg nær sagt, er vokset op med at vide også gælder de danske bælter. Det er en konflikt mellem denne havens frihed og nogle miljøproblemer, som den tekniske udvikling har gjort større, end da man fastlagde princippet om de internationale farvande, og hvor vi derfor er i den situation, at der er en konflikt imellem den måde, man ville have behandlet en miljø sag om transporten af reaktoraffald på, hvis det havde været et rent nationalt anliggende, hvis det havde været en ganske normal miljø sag, og den måde, man behandler den på i kraft af, at der er tale om et internationalt farvand.

Men miljøproblemerne bliver jo ikke mindre af, at vi har disse folkeretlige, internationale problemer. De er nøjagtig de samme, der er ikke nogen forskel. Derfor er det vigtigt, at Danmark i alle konflikter af denne type lægger op til at anvende et internationalt samarbejde til løsning af problemerne, og at vi også, når der er tale om samarbejde med andre lande, hævder nøjagtig de samme miljøkrav, nøjagtig de samme miljøværdier, som hvis det havde været vores egne nationale problemer.

Jeg mener, at man ud fra det materiale, som folketinget har fået til rådighed, må konstatere, at sådan har forskellige danske